

ggeringen da skulde komme igjen til Rigsdagen. Naar vi have givet vort „Ja“, enten det er med eller uden Betingelser, saa have vi givet det, og saa kommer Sagen ikke mere tilbage til os (Stemmer: Hvem skal afgjøre, om Betingelserne opfyldes?). Jeg hører ikke til dem, der have saa megen Mistro til Regjeringen; jeg har en god Tro til, at vort Ministerium i Forening med vor Konge, der har gjort saa meget for sit Folk, ikke smaaligen vil søge at indskrænke det, som vi bleve enige om at skulle vedtages. I den Henseende har jeg ikke Tvivl, og derfor tør jeg rolig være med at give mit Ja under visse Betingelser.

Man har her fra Regjeringens Side sagt, at man fandt Banstikligheder ved at komme tilbage til det foreløbige Rigsraad. Det foreløbige Rigsraad, forekommer det mig, at man ikke med Rette kan fremstille for os som en Forhindring for Regjeringen. Jeg anerkjender Hs. Majestæts Ret til at have givet Forordningen af 26de Juli som Forslag til, hvad han vilde, at der skulde skee i sin Tid; men jeg har aldrig været med at anerkjende, at den var Noget, der indskrænkede Danmarks Riges lovlige Ret, som vi have ifølge Grundloven. Det forekommer mig, at, naar Regjeringen har dette Ja i sin Haand, saa kan det foreløbige Rigsraad, Kongens private Raad, ikke tænkes at skulle kunne gjøre væsentlige Banstikligheder. Jeg gad desuden vidst, om et saadant Raad, sammensat af Patrioter, skulde ville hindre en Overenskomst om at komme til Ende med denne Sag, da dette netop er særligt kaldet til at sørge for, at Fællesforfatningen kan komme ifland. Jeg gad vide, om de turde nægte det deres Bifald, som Kongen med sin Regjering og hele Folkets Repræsentation vare komne overeens om; det kan jeg ikke tænke mig. Jeg har altfor høj Agtelse for mange af de Mænds Patriotisme, om jeg ogsaa er afvigende fra dem i politiske Meninger.

Der er engang her blevet sagt de Ord af den nuværende Kultusminister, „at under forskellige Omstændigheder er det godt, at Rigsdagen reiser et Banner, hvorunder og hvorom alle gode og dygtige Kræfter i Landet kunne samle sig;“ jeg antager, at det betingede Ja ogsaa vil være et Banner, hvorunder det fores-

løbige Rigsraad tør gaae ind, i Forening med Repræsentationen for Landsdelen Danmark samt Kongen med hans Regjering.

Naar nu Regjeringen erklærer, at den ikke kan modtage et saadant betinget Ja, saa spørges der her fra flere Sider: Hvad skal saa Folgen blive? Dette Spørgsmaal ligger nær, det maa man vel betænke. Da kastes der frendeel Trudsel fra Ministeriets Benner, fra dem, der gjerne vilde sætte Sagen igjennem under alle Omstændigheder. Man siger saaledes: J, som sigte Nei, skulle, naar Ministeriet paa Grund deraf gaaer af, være forpligtede til at danne et nyt Ministerium. Jeg vil tillade mig at anføre en meget æret og anseet Rigsdagsmands Ord derom; han har været med i Rigets Raad, han har været Minister tidligere, han veed altsaa, hvorledes Sligt gaaer til. Jeg støtter mig til ham, og han har sagt, at det har ikke stor Betydning med disse Trudsel. (Monrad: Det maa være Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds). Nei, det er Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad). Han har, som man kan læse i Rigsdagsstibenden for 5te Sessjon, Spalte 4661, sagt, at det Slags Trudsel havde til Hensigt at nøde de enkelte Medlemmer til enten at staae frem og sige: Her er jeg, jeg tager mig paa at danne et nyt Ministerium, eller ogsaa blindt at følge det Ministerium, der er til den Tid. Dem, der forresten behøve yderligere Trøst i dette Tilfælde, har Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) givet en god Trøst ogsaa ved en tidligere Leilighed, idet han har sagt, at Hs. Majestæt kan aldrig komme i Forlegenhed, da der siden 1848 er afgaaet 25 à 27 Ministre, og at blandt disse udmærkede Mænd maatte der vel findes dem, der kunde bringe det igjennem.

Saa kommer man med en anden Trudsel, nemlig at Forbeholdet vil blive brugt til at indføre Absolutismen. Ja, her beraaber jeg mig paa den samme Autoritet, som jeg før anførte, nemlig Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), der ogsaa har udtalt sig om dette Punkt i 6te Sessjons 1ste Samling (Folkethingstibenden Spalte 161).